

ئايا نازانیت که ئیسلام هموو کردهوه خراپهکانی پیش خۆی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه، وکوچ کردن هموو کردهوه خراپهکانی پیش خۆی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه، وحج کردن هموو کردهوه خراپهکانی پیش خۆی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه؟

ئین شه‌ماسه‌ المهری ده‌لێت: هاتین بۆ لای عەمرۆ کورێ عاص -پەرزای خۆی لێبێت- لە سەرەمەرگدا بوو، زۆر گریا و پرووی کردە دیواره‌که، وایکرد لە کورە‌که‌ی که بلیت: ئە‌ی باوکه، ئایا پێغه‌مبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- مژدە‌ی فلان شتی پێ نه‌دایت؟ ئایا مژدە‌ی فلان شتی پێ نه‌دایت؟ ئینجا پرووی تیکردین و ووتی: باشتترین شت که ئامادە‌ی بکه‌یت: شاهیدی دانە به (لا إله إلا الله و محمد رسول الله) وانا: (هیچ پەرستراویک هەق و راست نیە جگە لە (الله) و محمدیش پە‌یامبەر و نێردراوی خودایە)، من لە سەر سێ حال بووم: کاتیک هە‌بوو که س وە‌کو من رقی لە پێغه‌مبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- نە‌بوو، هێچیشم ئە‌وه‌ندە پێخۆش نە‌بوو که دە‌ستم بە سەر کوشیندا پڕۆبشتایە ئە‌گەر لە سەر ئە‌و حالە‌یان بمردامە؛ ئە‌وا دە‌چوومە دۆزە‌خە‌وه. کاتیک خۆ‌ی گە‌وره ئیسلامی خستە دلمە‌وه، هاتم بۆ خزمە‌تی پێغه‌مبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- و ووتم: دە‌ستت درێژ بکه با پە‌یمان‌ت (بە‌یعتت) بدە‌م، دە‌ستی درێژکرد بە‌لام من دە‌ستم گیرایە‌وه، فە‌رمووی: «ئە‌وه چیتە ئە‌ی عە‌مرو؟»، ووتم: ویستم مە‌رج دابنێم، فە‌رمووی: «چی مە‌رچیک دادە‌نیت؟»، ووتم: لە گونا‌هە‌کانم ببورد‌ریت، فە‌رمووی: «ئایا نازانی ئیسلام هە‌رچی لە پیش خۆیدا هە‌بوو هە‌لده‌وه‌شینیته‌وه وکوچیش هە‌رچی لە پیش خۆیدا هە‌بوو هە‌لده‌وه‌شینیته‌وه، وحجیش هە‌رچی لە پیش خۆیدا هە‌بوو هە‌لده‌وه‌شینیته‌وه؟»، پاش ئە‌مه کە‌س نە‌بوو هیندە‌ی پێغه‌مبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- لە لام خۆشە‌ویست بێت، کە‌سیش ئە‌وه‌ندە شکۆ‌دار نە‌بوو لە بە‌رچاومدا، من نە‌مدە‌توانی چاوم تێر بکه‌م لە سە‌یرکردنی لە بە‌ر شکۆ‌داری، خۆ ئە‌گەر پرسیارم لێ بکرایە که وە‌سفی بکه‌م نە‌مدە‌توانی، چونکه نە‌مدە‌توانی تێر سە‌یری بکه‌م، ئە‌گەر لە سەر ئە‌و حالە بمردامە تکام وابوو لە خە‌لکی بە‌هە‌شت بم، ئینجا شتانیکمان درایە دە‌ست نازانم حال‌م چۆنە تییدا؟، جا ئە‌گەر لە سەر ئە‌م حالە مردم با شین وشە‌پۆر و (مە‌شخە‌لی) ئاگر یاوهرم نە‌بیت، ئە‌گەر شاردمتانە‌وه خۆ‌ی پێزین بە‌سە‌رمدا ئینجا بە دە‌وری گۆرە‌که‌مدا بوو‌هستن بە ماوه‌ی ئە‌وه‌ندە‌ی وشتریک سە‌ربیریت وگۆشته‌که‌ی دابە‌ش بک‌ریت. با دلم پیتان خۆش بێت و بزاتم چۆن وە‌لامی فریشتە‌کانی پە‌روه‌ردگارم دە‌دە‌مه‌وه

[صە‌حیحە] [موسلیم گیراوبە‌تیە‌وه]

ئە‌م فە‌رموودە‌یه مۆژدە دان وپیرۆزبایی لیکردنی تێدایە بە خێر، وپوخته‌ی ئە‌م باسە مە‌زنە ئە‌وه‌یه، هاو‌ه‌لانیکی عە‌مرو کورێ عاص -پەرزای خۆی لێبێت- هاتن بۆ لای لە کاتی سەرە مەرگیدا؛ پرووی کرد لە دیواره‌که و زۆر گریا، وکوره‌که‌ی پێی ووت: بۆچی دە‌گرت لە کاتیکدا پێغه‌مبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- مۆژدە‌ی بە‌هە‌شتی پێداویت؟ (عە‌مرو) ووتی: ئە‌ی کورێ من لە سەر سێ حالەت بووم، پاشان باسیانی کرد: زۆر رقی لە پێغه‌مبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- بوو، کە‌س وە‌کو ئە‌و رقی لێی نە‌بوو، و خۆزگە‌ی دە‌خواست که بیتوانیایە بیکوشتایە، و ئە‌مە‌یش ئە‌وه‌پە‌ری کوفرە، هە‌تا خۆ‌ی گە‌وره ئیسلامی خستە دلیه‌وه و هات بۆ لای پێغه‌مبەر -صلی اللہ علیہ وسلم-، و ووتی: ئە‌ی پێغه‌مبەری خودا، دە‌ستت درێژ بکه بۆ ئە‌وه‌ی بە‌یعتت پێدە‌م لە سەر ئیسلام، وپێغه‌مبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- جوانترین پە‌هوشتی هە‌بوو و دە‌ستی درێژ کرد، بە‌لام عە‌مرو کورێ عاص دە‌ستی گە‌رانده‌وه، نە‌ک وە‌کو خۆبە‌گە‌وره‌زانییک، بە‌لکو بۆ دلیا کردنە‌وه‌یه‌ک لە سەر ئە‌و باسە‌ی دە‌لێت، پێی فە‌رمووی: (ئە‌وه چیتە؟)، عە‌مرو ووتی: ئە‌ی پێغه‌مبەری خودا، من مە‌رجم هە‌یه بۆ مسو‌لمان بووم (پابە‌ند بوونم بە ئیسلام)، فە‌رمووی: (مە‌رجە‌کە‌ت چیه‌؟)، ووتی: مە‌رجە‌کە‌م ئە‌وه‌یه که خۆ‌ی گە‌وره لە هە‌موو کوفر و تاوانە‌کانی پێشووم خۆش بێت، و ئە‌مە‌یش گە‌وره‌ترین

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

